شهرآرا

SHAHRARANEWS.IR

۴شنبه

سال چهاردهم
۰۷ تیر ۱۴۰۲
۰۹ ذی‌الحجه ۱۴۴۴
شماره ۳۹۷۵

Mashhadchehreh.ir

Photoshahr.ir

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول: سید میثم موسوی مهر
- سردبیر: سید سجاد طلوع هاشمی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹

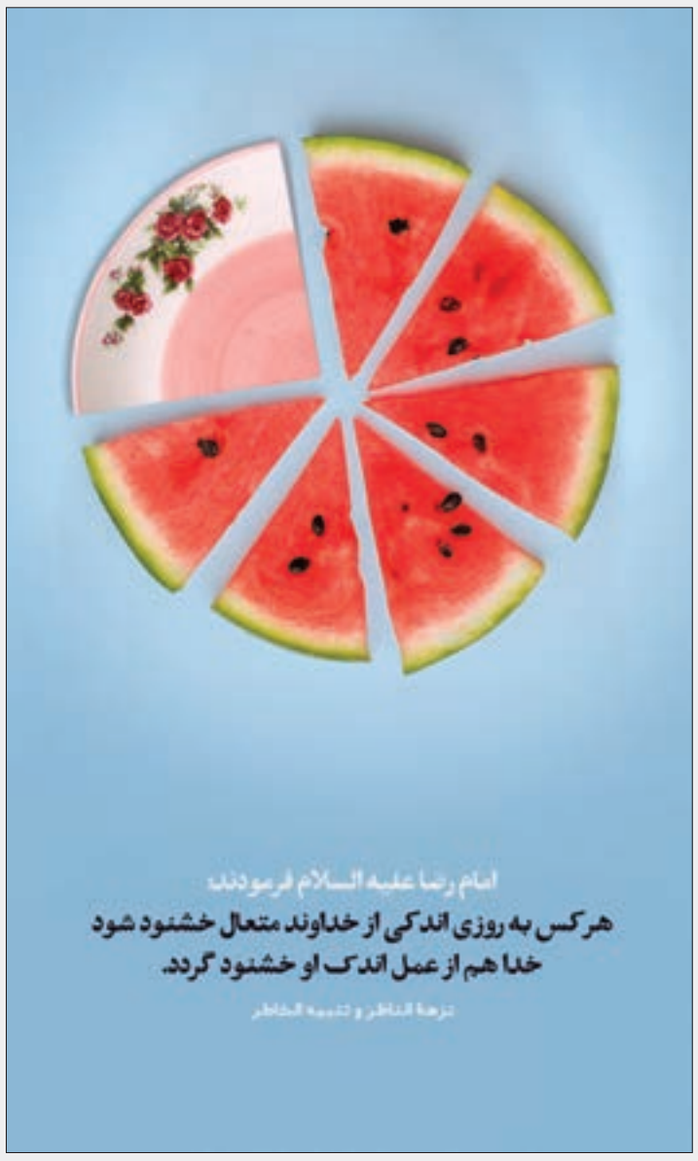
دمای هوای مشهد

رطوبت هوا	۲۱٪	۲۲° ↓	۳۸° ↑
صبح	۲۹	ظهر	۳۵
عصر	۳۶	شب	۲۹

اوقات شرعی مشهد

اذان ظهر	۱۱:۳۴:۴۷	نیمه شب شرعی	۲۲:۴۰:۴۹
غروب آفتاب	۱۸:۵۳:۱۱	اذان صبح فردا	۰۲:۲۸:۵۷
اذان مغرب	۱۹:۱۴:۳۴	طلوع آفتاب فردا	۰۴:۱۶:۴۶

حدیث گرافی

طرح: جلال حاجی زاده

روایت رضوی

خوش عطابخش و خطاپوش خدایی داریم*

ملیحه جهانبخش
روزنامه نگار

آدمیزاد است و خطاکردن! گاه به وسوسه‌ای پایش می‌لغزد و گاه به تصمیم اشتباهی، خطایی جبران‌ناپذیر می‌کند. گاه مهار دلش از دست می‌رود و محبتش را جایی خرج می‌کند که بیراهه است و راه صواب نیست و گاه به کلامی دیگری را آزرده می‌کند و گاه به نگاهی، رفتاری... . خطاهایی ریزودرشت که وقتی کنار هم چیده می‌شوند، دل آدمی را سخت و قلبش را سنگین می‌کنند. خطاهایی که اگر در حق دیگران باشد، گاهی جبرانش سخت و غیرممکن می‌شود. شاید اگر هرکدام‌مان نگاهی به گذشته‌مان بیندازیم یا رفتارهای روزمره‌مان را مرور کنیم، خطاهایی را خواسته یا ناخواسته مرتکب شده باشیم. برخی آدم‌ها این موهبت نصیبشان می‌شود که به دلیل دل پاک و قلب سلیم و قدم‌های نیک بسیاری که در زندگی برداشته‌اند، پس از هر خطایی ته دلشان می‌لرزد و عذاب وجدان به سراغشان می‌آید و اندوهگین می‌شوند. احساسی که موجب می‌شود فرد برای جبران خطایی که مرتکب شده است، قدمی بردارد. برخی هم گویا مدت‌هاست از عذاب وجدان بی‌بهره شده باشند، نه‌تنها درصدد جبران خطا برنمی‌آیند، بلکه به خطا رفتن‌های پیاپی در زندگی‌شان به رفتار عادی تبدیل می‌شود که نه عذاب وجدانی به دنبال دارد و نه عذر تقصیری! تا زمانی که با تلنگری، تجربه‌ای و... تصمیم به تغییر بگیرند. آدم‌های پشیمان که مرور خطاهای گذشته پیوسته رنجشان می‌دهد و حتی با وجود استغفار و تلاش در جهت جبران آن‌ها، ته دلشان هنوز حس خسران و ندامت دارند، گاهی با صدقه و کفاره یا رد مظالم و... قدمی در این راه برمی‌دارند، اما از منظر امام رضا(ع) نیز حتی برای کسی که در پرداخت کفاره بعضی گناهان ناتوان است، چاره‌اندیشی شده است. حضرت در این باره می‌فرمایند: «هرکس توانایی دادن کفاره برای گناهانش را نداشت، بر محمد و خاندان او فراوان صلوات بفرستد؛ زیرا صلوات، گناهان را به کلی از بین می‌برد (عیون اخبار الرضا(ع)، ج۱، ص۲۹۴، ح۵۲).»

*مصرعی از حافظ: پیر دردی‌کش ما گرچه ندارد زر و زور / خوش عطابخش و خطاپوش خدایی دارد

چکامه

عرفات است جهان

شاید امشب به منای طلبیدن برسیم
مقصد از عید تماشاست، به دیدن برسیم
مثل یک سیب، الهی به رسیدن برسیم
مثل نوروز دمادم نفسی تازه کنیم
دم به دم دل بدهیم و به دمیدن برسیم
خانقاهی‌ست در این باغ و در این جامه‌دران
کاش یک شب به تب جامه دریدن برسیم
روز و شب این همه گفتیم و نگفتند چه گفت
کاش در کوه حرایش به شنیدن برسیم
عرفات است جهان، مشعر الغوث کجاست؟
شاید امشب به منای طلبیدن برسیم
برگ‌ها آینه چیدند به پیش من و تو
پیش از افتادنمان کاش به چیدن برسیم
هرچه گفتند و شنیدیم ز فردوس بس است
بار الها نظری تا به چشیدن برسیم

علیرضا قزوه

مشهد شهر امید

خانواده بوشهری

علی مرادی همراه همسر و سه فرزندش پس از دو سال از بوشهر به مشهد آمده است تا نذرشان را ادا کنند. او سلامتی دوباره فرزند بزرگش را پس از کرونا مدیون شفای علی بن موسی الرضا(ع) است.
مشهد برای آن‌ها حکم مأمن و شهر امید را دارد. هروقت وسعشان می‌رسد که بار و بندیل سفر ببندند؛ انتخاب نخستشان مشهد است و آرزوی اولشان فرج آقا امام زمان(عج).

عکس زائر

عکس: احمد حسنی/شهرآرا

اول شخص

یار بهشتی امام(ره)

مروری کوتاه بر زندگی پربار دکتر شهید محمدحسین بهشتی، در سالروز شهادتش

نویسنده: آزاده چشمه سنگی

سیدمحمد حسینی بهشتی، دکتر، آیت‌ا... و شهیدی است که پیشوندهای نامش هرکدام فصلی از زندگی پربار او را روایت می‌کنند. مردی از دیار اصفهان که زادگاهش را نخستین‌بار به شوق ورود به حوزه علمیه قم ترک کرد تا شاگرد استادانی مانند آیت‌ا... بروجردی و حضرت امام خمینی(ره) شود. به موازات تحصیل در حوزه علمیه، فراگیری زبان انگلیسی را آغاز کرد و به صورت داوطلبانه دیپلم دبیرستانش را گرفت تا بتواند در کنکور دانشگاه شرکت کند و پس از آن در زمره معدود روحانیانی قرار گرفت که آن روزگار به دانشگاه می‌رفتند. سال ۱۳۲۷ با قبولی در رشته الهیات و معارف اسلامی به تهران رفت و سه سال بعد با دریافت مدرک کارشناسی به قم برگشت و برای امرارمعاش به موازات تحصیل در حوزه علمیه به تدریس زبان انگلیسی در دبیرستان پرداخت و در همان روزها ازدواج کرد. در بحبوحه مبارزات آیت‌ا... کاشانی و دکتر مصدق، در اعتصابات منتهی به ۳۰ تیر و سقوط قوام‌السلطنه حضور داشت. با کودتای ۲۸ مرداد به هدایت نیروهای مذهبی و تربیت افکار انقلابی پرداخت و در سال ۱۳۳۳ موفق شد دبیرستان دین و دانش را در قم تأسیس کند. سپس با انگیزه طرح اندیشه‌های نو و افکار اصلاحی برای بهبود و تحول در حوزه علمیه، روش تدریس جدیدی را برای طلاب طراحی و مدرسه حقانی را افتتاح کرد. سال ۱۳۴۲ که مبارزات ضداستبدادی با دستگیری امام(ره) جانی دوباره گرفت، آیت‌ا... بهشتی به پشتیبانی از نهضت امام(ره) در قالب هیئت‌های مؤتلفه اسلامی شروع به فعالیت کرد، اما به اجبار ساواک مجبور شد قم را ترک کند. این کوچ اجباری به تهران، فضای گسترده‌تری برای ادامه کار فراهم آورد و به موازات آن توانست تحصیلاتش در رشته فلسفه را ادامه دهد و مدرک دکترایش را بگیرد. دراین‌بین، به توصیه آیت‌ا... سیدمحمدهادی میلانی، از مراجع تقلید ساکن مشهد، به آلمان عزیمت کرد تا علاوه بر تصدی امور دینی ایرانیان و سایر مسلمانان مقیم هامبورگ، به تجمیع مبارزان ضداستبدادی در خارج مرزها نیز همت گمارد. سال ۱۳۴۹ به ایران برگشت و در سال ۱۳۵۶ با تشکیل شورای انقلاب از سوی امام(ره) به عضویت این شورا درآمد. پاییز و زمستان ۱۳۵۷ در روزهای اوج انقلاب اسلامی، هدایت مبارزات مردمی را دوشادوش حضرت امام(ره) ادامه داد و پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با تأسیس حزب جمهوری اسلامی به دبیرکلی این مجموعه منصوب شد. هم‌زمان درحالی‌که نمایندگی مردم تهران در مجلس خبرگان را برعهده داشت، در تنظیم و تصویب قانون اساسی نقشی بسزا ایفا کرد و سپس در سال ۱۳۵۸ به حکم امام(ره) ریاست دیوان عالی کشور را عهده‌دار شد تا تشکیلات قضایی نوینی را بر اساس تعالیم اسلامی ایجاد کند. او در این جایگاه با جذب نیروهای جوان درصدد تحقق مفاهیم بنیادینی مانند عدالت، آزادی، مشارکت مردمی و استقلال عمل کرد. دکتر بهشتی ۷ تیر ۱۳۶۰ در دفتر حزب جمهوری اسلامی شانه به شانه یاران انقلابی و مجاهدش هدف ترور گروهک منافقین قرار گرفت و به شهادت رسید.

در اعلامیه امام خمینی(ره) به مناسبت شهادت دکتر بهشتی و یارانش آمده است: «بهشتی... مظلوم زیست، مظلوم مُرد و خار چشم دشمنان اسلام بود.»

معرفی سه کتاب از میان بیش از سی اثر دکتر بهشتی

سرودیکتاپرستی

موضوع این کتاب مباحثی درباره فلسفه نماز، چیستی نماز، تغییر قبله، زبان نماز و... است که در چهار گفتار و یک نوشتار از شهید بهشتی به چیستی و فلسفه نماز و مسائل مربوط به آن سخن می‌گوید.

موقعیت زن از نظر اسلام

این اثر مشخصا به جایگاه زن در دین اسلام می‌پردازد که بخش نخستین آن جلسات ماهانه مرکز اسلامی هامبورگ در سال ۱۳۴۷ برای ایرانیان ساکن آلمان را شامل می‌شود که با مشارکت فعال مخاطبان همراه بوده است تا در نهایت به اجماع و رفع ابهامات دست یابد.

بایدها و نبایدها

این کتاب برگزیده‌ای از مباحث دکتر بهشتی است که بین سال‌های ۱۳۴۹ تا ۱۳۵۵ در جلسه‌های قرآنی ایراد شده و حاصل تفسیر آیات ۱۰۲ تا ۱۱۰ سوره آل‌عمران است و در آن به‌شکلی ویژه در باب امر به معروف، نهی از منکر و معنای حقیقی این مفهوم از دیدگاه اسلام پرداخته می‌شود.

به وقت دیدار

وقتی رخت‌ها صاف و مرتب روی بند پهن شدند!

ملیحه ابراهیمی یزدی
روزنامه‌نگار

تمام طول مسیر از فرودگاه جده تا مکه به حرف‌های روحانی کاروان فکر می‌کردم که در اولین سجده‌ای که قرار است در مقابل کعبه سر از زمین بردارم چه خواسته‌ای داشته باشم تا بی‌چون و چرا اجابت شود. انگار در ذهنم رخت‌های سفید و رنگی و سیاه را باهم می‌شستند. افکارم به حدی درهم و برهم بود که هیچ راهکاری برای تفکیک و طبقه‌بندی‌شان به ذهنم خطور نمی‌کرد. جدا از آرزویی که قرار بود به اولین دعا و تماشای کعبه ختم شود، جامه عمل بپوشد. تصور خیلی‌ها که التماس دعا داشتند، درست مثل یک فیلم سینمایی از ذهنم عبور می‌کرد.
بماند که در طول مسیر، کنار دستی‌ام با آنکه سفر دومش را تجربه می‌کرد مدام زیر گوشم زمزمه می‌کرد که در اولین خواسته‌ات آرزوی مرا فراموش نکنی، یک پسر کاکل زری! از اتوبوس پیاده شدم. پاهایم در کفش‌هایم ورم کرده بودند و با هر قدمی که برمی‌داشتم انگار یک وزنه پانصدکیلویی را روی زمین جابه‌جا می‌کردم. یک تکه سفید پوشیده بودم. چندپله‌ای را بالا آمدم. هنوز نمی‌دانستم کدام آرزویم را در اولویت بگذارم و در تردید اتفاقات بعد از سجده بودم که صدای روحانی کاروان را می‌شنیدم که می‌گفت: «چشم‌هایتان را ببندید. فقط چند پله با خانه خدا فاصله دارید.» صدای همهمه را می‌شنیدم. وزنم را احساس نمی‌کردم. به حدی سبک بودم که سنگینی پاهایم را فراموش کرده بودم. با چشمان بسته خودم را به نقطه‌ای رساندم که قرار بود سرم را به روی آرزوهایم روی زمین بگذارم و به روی تحققش چشم باز کنم.
دلم از هر چیزی خالی بود. انگار رخت‌ها شسته شده بودند و صاف و مرتب روی بند پهن شده بودند. هیچ صدایی را نمی‌شنیدم. در آخرین لحظاتی که سرم روی سنگ مرمر سفیدرنگ مقابل کعبه بود و روحانی با همان لهجه شیرین گنابادی می‌گفت: «حالا چشمانتان را به نور کعبه خیره کنید.» یادم می‌آید که گفته بودم: «خدایا! حس و حال این لحظه را دوباره برایم مهیا کن...»
کمتر از ۱۰ ماه بود که دوباره راهی سرزمین نور شدم. حالا دیگر یقین دارم که اولین خواسته در اولین سجده همیشه اجابت می‌شود.

دیدگاه

نیایش، پلی میان عابد و معبود

علیرضا حیدری
روزنامه‌نگار

روز عرفه است؛ روز «شناخت» و روز «نیایش». روزی که باید در عرفات سرگشتگی، خود را بجویی تا خدا را بیابی که خودشناسی، پیش‌درآمد خداشناسی است و «من عرف نفسه فقد عرف ربه». بی‌گمان شناخت خود، دشوارتر از شناخت خداست که در دعای ابوحمزه ثمالی می‌خوانیم:
«بک عرفتک و انت دللتنی لیک و دعوتنی الیک»؛ او چنان مظاهر پیدایی دارد که یافتنش دشوار نیست و دست‌یافتنش آسان که «اقرب و من حبل الورید» و دعا و نیایش، راه رسیدن را کوتاه‌تر می‌کند و آسان‌تر.
نیایش کلید حضور به درگاه است و پروانه باریابی که خود برای این دعوت اجازه‌نامه صادر کرده است و تضمین پذیرش هم داده است و به آشکارا گفته است:
«ادعونی استجب لکم.»
نیایش‌کننده عاشقی است که فقط خدای خود را می‌خواند؛ چون دوستش دارد و به قول حافظ: حافظ وظیفه تو دعا گفتن است و بس/ در بند آن مباش که نشنید یا شنید.
تا جایی که در غزلی دیگر می‌گوید: ارباب حاجتیم و زبان سؤال نیست/ در حضرت کریم، تمنا چه حاجت است/ جام جهان‌نماست ضمیر منیر دوست/ اظهار احتیاج، خود آنجا چه حاجت است/ ای عاشق گدا چو لب روح‌بخش یار/ می‌داند وظیفه، تقاضا چه حاجت است.
از جمله آثار دعا و نیایش، به‌دست‌آوردن ارزش و کسب منزلت نزد پروردگار خواهد بود. در سوره فرقان می‌خوانیم: «قل ما یعبوا بکم ربی لولا دعاوکم؛ بگو پروردگارم ارجی برای شما قائل نیست اگر دعای شما نبود.»
مفهوم آیه این است که اگر جایگاه و منزلتی نزد خداوند دارید، به دلیل دعا و نیایش است. و نیز می‌دانیم که خداوند به دلیل دعا و نیایش از حضرت ابراهیم(ع) تمجید کرده است که: «ان ابراهیم لحلیم اواه منیب (هود ۷۵).»
امام باقر(ع) نیز در بیان همین آیه می‌فرمایند: «اواه کسی است که بسیار دعا می‌کند.» و این چنین است که نیایش، پلی می‌شود میان عابد و معبود.